

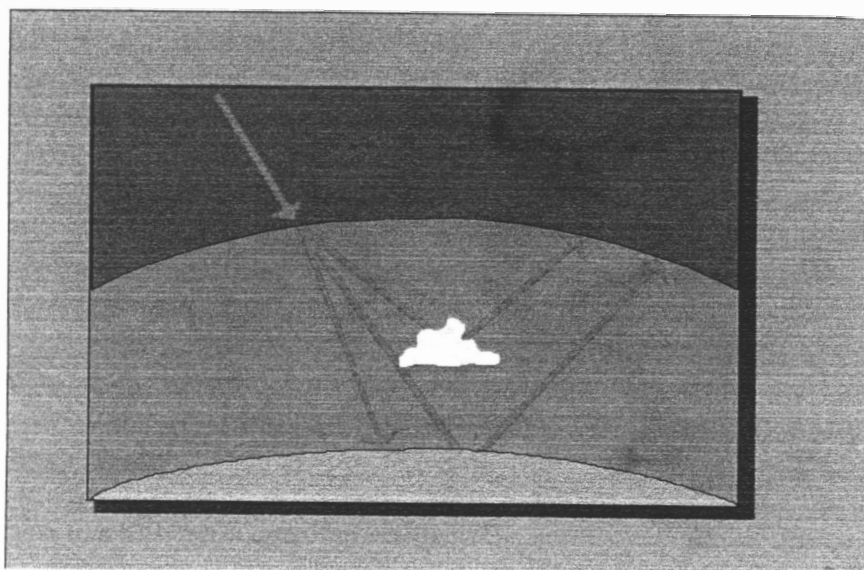
UFO NYTT

Nr 2

2005

Västerbergslagens
UFO förening

UFO NYTT: nr 2

Innehåll: sid 2 : förblad med innehållsregister

" 3 : förord

" 4-6 : Norska UFO

" 7-8 : Hessdalen

" 9-10 : Fimreite i sogn & fjordane

" 11-12 : Rapporter

" 13 : Var det en utomjording?

" 14-15: Utländska rapporter

" 16 : Nära möte med triangelformat...

" 17 : Strålände ljus i SydCarolina

" 18 : Indiana Cave Road iakttagelse

" 19-20 : Dubbla observationer av ljus...

" 21-22 : Klipp

" 23-25 : Experter!

" 26 : Poem, klipp, mm..

" 27 : Tävling.

Morgondagen

är ett mysterium.

Gårdagen

är historia.

Den här dagen

är livets gåva till dig.

Ta vara på varje

ögonblick.

**VÄSTERBERGSLAGENS UFO-FÖRENING, STIMMERBOVÄGEN 43, 77790
SMEDJEBACKEN Tel 0240 79135**

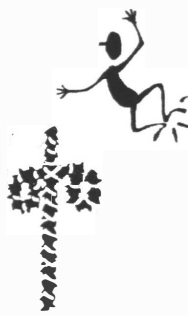
Hemsida : <http://come.to/vbufo>

Från redaktionen.....

Alla är välkomna med materiel till vår tidning! Vi ber om ursäkt för det usla trycket i förra numret, men kopiatorn gav upp för oss och vi har nu investerat i en ny!

OBS

Och du!!! – Glöm inte meddela adressändring!!!

– Var har 37:an gjort av min papperskorg? undrade kaptenen.
– Den har jag satt i buren, kapten.
– I buren? Varför det?
– Den var full, kapten.

FÖRORD

Det talas idag mycket om om olika trauman som vi människor kan hamna i. Om man mister en nära anhörig i olycka, kan man få hjälp av olika personer, psykologer och kuratorer. Men om man mister någon i sjukdom eller dylikt, då hör man inget. Är man någonsin beredd på att mista en kär anförvant?

En UFO-händelse som upplevs, den rapporteras och vittnet förhörs noggrant av en UFO-forskare. Om det visar sig att det kan ha ett samband med någon känd händelse, ja, då får det en förklaring.

UFO-rapportering i dag är faktiskt inte så vanlig. Vi vet inte om fenomenet har upphört eller om folk inte vill rapportera.

Jag har fått några brev där det klart står, att vittnen inte längre tänker rapportera till oss. Vi är för kritiska. Problemet är, ur vår synpunkt, att vi måste ha starka bevis på att inget annat har rört sig i vårt luftrum.

Det krävs mycket mera av oss fältforskare än någon annan. Gör vi ett misstag, då får vi höra vilka dumbommar vi är och UFO-fenomenet dras ner i skiten.

Däremot om en rapport håller måttet, då håller jag med om att vi skulle kräva ett svar från myndigheterna. Vi borde vara mycket mera tuffa och se till att observationen kom i rampljuset. En rapportör som verkligen upplevt något utöver det vanliga, förstår jag, känner sig maktlös. Personen får inget gehör trots att det finns fack-folk som skulle kunna hjälpa till.

Myndigheterna är experter på att mörklägga det dom inte vill skall komma till kännedom. Vi skall komma ihåg att experter av alla slag, alltid har sagt att det finns inget liv någon annanstans. Man har inte fått några kontakter. Avståndet är alldeles för stort och miljön kring solar skall vara livsvänlig. Våra experter har inte hittat någon sådan sol.

Idag när den ena sanningen efter den andra kommer fram, kan man undra, med rätta....?

Jag har idag sysslat aktivt med UFO i 30 år. Mycket har hänt och ibland har man undrat, varför håller man på? Man har under åren fått höra många märkliga saker. Vissa saker har man direkt kunnat avfärda, andra undersöka och fått förklaring på. Man så finna det saker som fått en att verkligen vilja fortsätta och forska eller far att om möjligt få ett svar.

Vi behöver många bra UFO-observationer med många vittnen samtidigt. Det får vi inte om rapportörerna slutar att berätta för oss. Detta är en balansgång för oss. Jag kan säga att dom som kommer till oss och har en bra berättelse, den blir hörd. Men om folk berättar uppbyggda historier, då faller fenomenet. Om myndigheterna är undanfallande, skall vi inte vara detsamma. Vi måste göra vårt bästa. Under 30 år har vi ändå lyckats med några frångångar. I böjan var allt "Tefat", nu vet vi att det inte var så. Många fall har faktiskt fått en helt naturlig förklaring och vittnena har blivit nöjda.

Andra fall kvarstår starkare än någonsin av vittnen, som aldrig vill uppleva UFO-fenomenet flera gånger. Fenomenet har fått en mera respekterad utformning och respekt. Folk har börjat vakna för våra undersökningar. Vi visas i mera seriös sammanhang.

Själv bidar jag min tid. Jag skrev för många år sedan, att vatten säkert finns ute i universum, men experterna sa då, att det finns inga bevis på vatten därute. Vem hade fel? De sökte droppar och fann ett hav..

Frågan om liv och kanske "intelligens" finns i universum. Då är osvuret bäst, lovar jag.

Man kan inte vrida klockan tillbaka, men man kan göra det bästa av sitt återstående liv.

NORSKA UFO.

NORSKA ÄLDRE RAPPORTER FRÅN RAPPORTNYTT.

Den 5 november 1957,någongång mellan 06.00-07.00,var Knut Halvorsen och taxichauffören Akxel Bekkavik på väg norrut från Ørland till Lysøysund.

En kort stund efter det att de hade passerat Botngård i Bjugn,fick Halvorsen ögonen på en sorts kula som flög över en ås till höger om vägen. Det var ännu mörkt,men ändå kunde han se den mörka kulan mot den klara stjärnlysande himlen. Efter en kort stund förändrade kulan riktning och kom rakt ned mot bilen. Chauffören blev då uppmärksam på fenomenet,han stannade intill vägkanten och släckte bil-ljuset. Rakt över vägen,på ca 30 meters avstånd,började en vansinnig uppvisning.

Kulan snurrade fort runt sin egen axel i flera riktningar,den for hit och dit och blandade många färger. Storleken var svår att uppskatta,men den verkade större än bilen. Då uppvisningen pågick en stund,kom den så glidande mot vittnena,den blev sedan stående rakt över dom,som vid det här laget hade gått ur bilen. En mörk "massa" bredde ut sig i luften över området där vittnena stod. Det verkade som om "massan" hade samma struktur som kulan.

Båda vittnena menade att de haft nnågon form av kommunikation med "något",utan att kunna förklara hur. Båda kände sig iakttagna och övervakade.

Halvorsen kan inte erinra sig nnågot ljud från fenomenet. Möjligen en svag susning,men det är han osäker på. Efter några minuter flög kulan vidare nordväst ut i en stigande kurva. Hastigheten ökade hela tiden tills den försvann ur sikte. Båda vittnena tyckte att det var en skrämmande upplevelse.

Nästa händelse utspelades på gården Eie i Drangedal nära Porsgrunn Telemark. Året var 1958 eller 1959 i juli månad. Alla arbetare på gården hade rast vid gårdsarbetet,så klockan måste ha varit någon gång mellan 14.00-15.00.

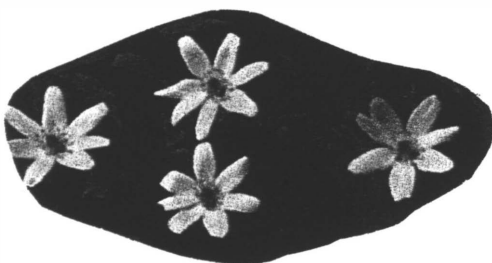
Vittnena hörde först ljuden,sedan fick de se ett kraftigt ljus som kom söder ifrån. Det hade samma höjd och ljud som vanliga småflyg som brukade komma in i området. Detta ljus dalade ner över gården. Det visade sig då att det inte var ett vanligt flyg,utan ett vitt starkt ljus som såg ut som en kula. Storleken var ca 2-3 meter i diameter.

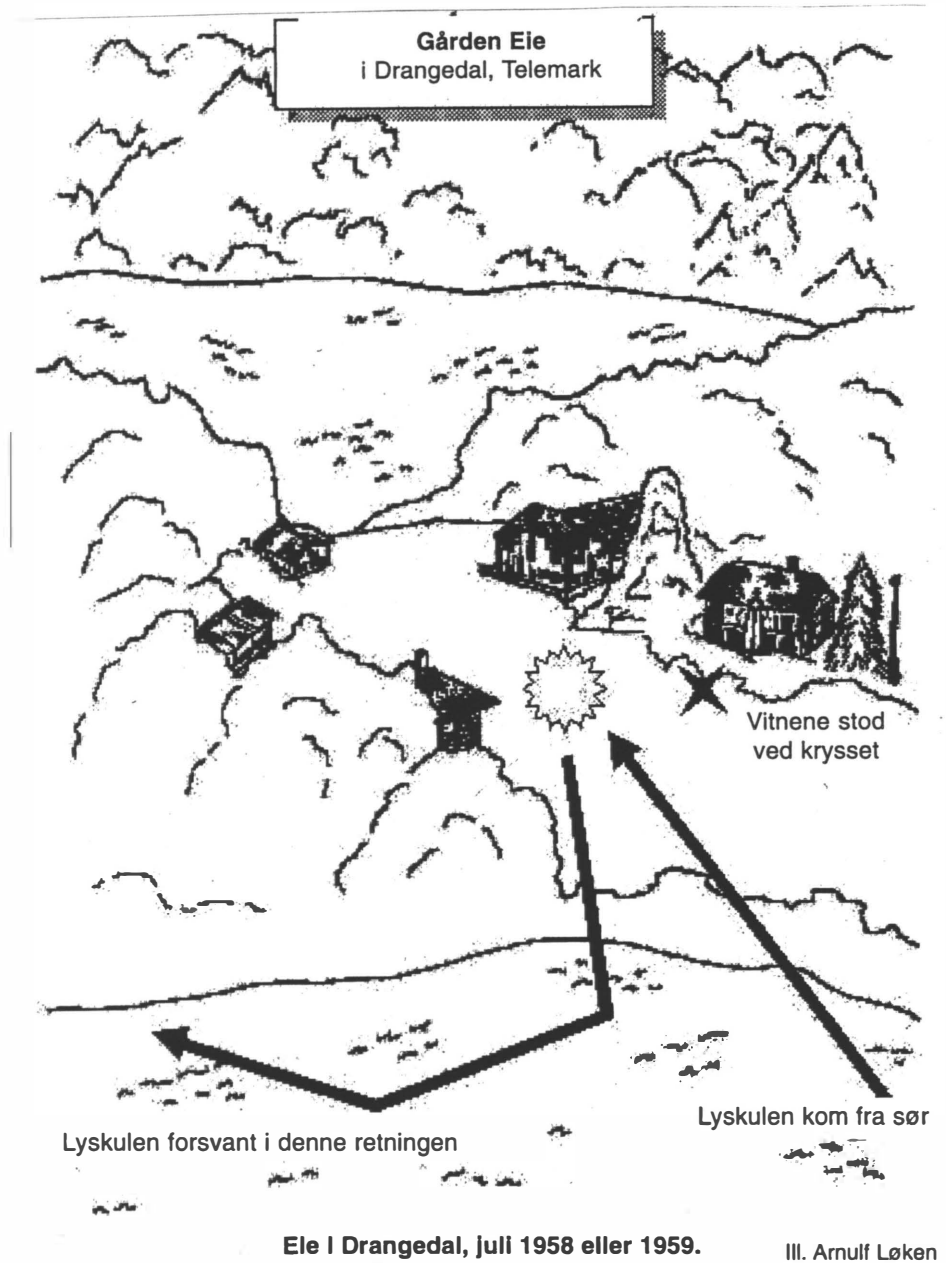
Ljuset dalade ner mot observatörerna och svävade i sakta mak över marken. Flera personer såg kulan och hörde ett kraftigt summande ljud.

Kulan stannade mitt framför grannhuset. Avståndet var då ca 25 meter till observatörerna. Ljusfenomenet hade en klart avgränsad form. Alldeles nedanför mitten av kulan menade vittnena att dom såg en svag detalj. Det skimrades vertikala linjer längst en avgränsad kant. Vad det var visste dom inte.

Efter några sekunder for kulan nedöver området mot vattnet och den försvann nordväst ut bakom en skogbeväxt ås. Dom yngsta vittnena sprang efter för att se,vart den försvann. Men dom såg den inte mera.

Detta var något märkligt. Med den låga farten den hade så skulle dom ha sett det utöver vattnet. Vädret var lätt mulet och vindstilla,temp ca 20 grader.

VEFSNA VID MOSJÖN.

1996 i augusti fick UFO NORGES rapportcentral en intressant rapport från två kompisar som varit på fisketur i Vefsna vid Mosjön i Nordland. Tyvärr är rapporten för gammal för uppföljning.

Vi överlåter till en av killarna att berätta. Han säger: Jag och min kompis Tommy drog ut för att fiska i Vefsna. Vi kom fram till stället vi brukade vara på kl.23.15. Vi började leta efter en plats som vi trodde att stor-fisken skulle vara på. Det började att regna och jag och jag tog då av mig klockan och lade den i säcken. Vi startade upp med att ta oss lite kaffe.

Plötsligt började en massa underliga saker att hända. Vi kastade våra spön med samma resultat varje gång. Vi tappade kroken utan att sitta fast i något. Det är väldigt djupt på detta ställe. Det hela urartade när jag ställde mig bredvid

Tommy för att se efter vad som hände. Tommy blev alldeles vit i ansiktet och mycet nervös. Det ärr något "underligt" som händer här,sa han. Han ville göra två sista kast med öppen rulle,ett Ambassadör fiskemärke.

Kast 1:

Vi såg båda två hur kastet tog mitt i älven ca 80 meter. Tommy började att veva in,men efter ca 2 meter kom draget upp.

Kast 2:

Lika som kast 1. Lika långt som första kastet,men när han vevade in,så låg draget endast 2 meter ut i vattnet. Vi upplevde det så,att "något" såg till att draget inte kom längre. Vi kunde se "något" som kom emot oss i vattnet. Det var definitivt ingen fisk. Det var som detta "något" nekade oss att fiska.

Medan vi stod där vid sidan av varandra på älvkanten började hela situationen bli otäck och äcklig. Vi kände det som ett vanvettigt magnetfält som fick allt att vibrera.

Plötsligt märkte vi att vi förflyttat oss utan att vi hade märkt det. Jag stod längre in vid älvbrädden,medan Tommy stod med ryggen mot älven. Han var alldeles vit och såg vansinnig ut i ansiktet. Vi förstod ingenting.

Vid denna tid blev vi påtagligt nervösa. Ingen kunde förklara vad som hänt. Vi kände en stor rädsla och äckel känsla. Nu hände något märkligt. Ett föremål kom upp ur vattnet i en våldsamt fart,90 grader rakt upp,vattenspruten stod om det. Allt gick så fort att vi inte såg hur formen såg ut,det var nog som en bil i storlek. Vi upplevde det som det tog lång tid,det hade slutat att regna,och plötsligt stod vi bara där mållösa.

Vi sa inte ett ord till varandra,vi bara ville bort från allt. Dagen efter ringde Tommy och ville att vi skulle träffas och prata. Tommy föreslog att vi skulle träffas där älven möter fjorden,där finns en sandbank som vi brukar elda vid. Vi bestämde att träffas där 23.30. Vi kunde inte prata om händelsen för Tommy hade sin vännina med sig,och vi visste båda att det var för känsligt att delge fler personer då.

Tommy hade fiskegrejor med sig och jag hade säcken med mig.

Efter att ha vilat länge säger vänninan till Tommy att klockan är 04.00 och hon vill hem. Hon var rädd att inte orka arbeta dagen efter. Tommy blir irriterad och ber henne att ställa klockan rätt,han säger att hans klocka är 02.26. Då kom jag på att min klocka låg i säcken sedan kvällen före. Jag tog upp den och tittade. Min var också 02.26. Vi fiskade i 10 minuter till och sedan åkte vi till Tommy. Till vår stora förvåning visade text-TV, att min och Tommys klocka gick 1½ timme fel.Tommys väninnas klocka gick rätt,inte våra.

Vi kan bara undra,vad hände natten före?Vi är fjällvana personer,vi fiskar och jagar,vi har aldrig upplevt något konstigt varken före eller efter denna kväll.

Vi kommer aldrig att glömma denna kväll.

HESSDALEN

Den 15 nov 1996 någongång mellan 21,45 -22,00 landade en märklig farkost inne på gårdsområdet till gården Lökken i Hessdalen. Farkosten var lika stor som ett envåningshus i byn. Det hade många blinkande ,pulserande ljus i blåvitt. Avståndet till farkosten var bara 300 meter, så det verkade skrämmande på ett av vittnena.

Det hela började med att ett par, bosatta i Oslo-trakten, for till Hessdalen som dom hört talas om. Dom ville få en möjlighet att uppleva fenomenet där, som dom hört talas om. De hade varit i kontakt med Bjarne Lillevald och fått information om, vad som var bästa utsiktsstället.

Dom drog alltså upp till Hessdalskjölen och svängde in på den lilla bilvägen upp till platån. När dom kommit upp en bit på vägen till den öppna platån, så vände dom bilen och kvinnan gick ur för att titta. I mörkret kunde dom sedan skymta ett ljus längre fram på vägen. Dom såg det ett kort ögonblick. Sedan såg kvinnan något som kom emot dem i ljusskenet. Efter några sekunder fick hon panik och slängde sig in i bilen, och dom körde ner till korshuset i änden på vägen.

Där stannade dom en stund, bägge två hade då pip i sina öron. Ingen kunde förklara detta.

Nu bestämde dom sig för att fortsätta in i Hessdalen. Dom ville se lekplatsen i byn, som hade fått en modell av ett flygande tefat. Efter att ha tittat på leksaken fortsatte de inåt byn. Efter bara några meter in fick dom se många blinkande ljus till höger om sig på andra sidan älven. Avståndet var ca 300 meter. Ljuset var på Lökkens gård på Finnåsvallen. Klocken var ca 21.45. Det uppskattades som högt och stort, som ett hus med skorsten. Kvinnan uppfattade ljuset som blåvitt medan mannen menade att det var fler färger. De såg det några sekunder. Ljuset tonades ner från toppen och slocknade likaså på höger sida. Sedan blev det lika på vänster sida och allt slocknade. Trots att allt var svart kunde man ana ett svagt ljussken. Båda tyckte nu att det var skrämmande, så de körde uppför en backe och ringde på i ett hus där. Här bodde Petra och Ludvig Grönås. Nu var vittnena rejält uppskrämda och de berättade om sina iakttagelser. Ludvik och Petra var inte rädlösa, dom visste att sådant här händer i deras by. Dom väntade någon kvart men inget mer hände, så dom skörde ner på vägen igen. Sedan stannade de för att se om de skulle få se något mera, men inget mer hände. När de så började att köra igen började föremålet inne på Lökken att blinka på nytt. Denna gång såg det helt annorlunda ut. Blinkningarna började från vänster mot höger. Nu såg dom de nedersta ljusen. Ljuset på toppen tändes aldrig.

Nu blev dom riktigt skrämda och ville bara bort från Hessdalen, dom for till Röros och hyrde hotellrum.

Bägge blev förundrade över den tid det tog till Röros. Normalt tar det 40 minuter, men nu hade det tagit över 1 timme. Kanske beroende på tätt snöfall. Dagen efter återvände de till Hessdalen för att om möjligt utreda vad som hänt där. Vid observationsstället fanns en körväg mot gården, där dom sett föremålet landa. Dom såg ett stort ovalt avtryck på gårdsplanen i snön. I mitten av avtrycket som var mellan 8-10 meter i diameter, hade snön delvis smält till isklumpar. Det stod helt klart att området utsatts för värme. Från avtrycket hade det runnit rent vatten ner mot gården.

I utkanten av den ovala ringen fanns det tre mindre avtryck, två av avtrycken var avsatta i nedre ändan, medan det tredje var avsatt längre upp på

gårdsplanen. Vart och ett av dessa avtryck var sammansatt av tre kantade avtryck. De trekantade avtrycken i denna gruppering av tryck hade samma innebördes avstånd. Det var avtryck innanför ett område på 3x3 meter.

Farkosten som landat där, måste ha varit stor, lika stor som huset som står där.

Undersökningar runt området visade på djurspår. Spåren var märkliga i snön.

Dom liknade ett fotavtryck av en stor sko. Man kan i ändan av spåren se 3

fördjupningar som efter tår eller klor. Avståndet mellan spåren var ca 2 meter.

Vittnena har aldrig tidigare sett sådana djurspår.

Dom fotograferade spåren, men tyvärr blev dom aningen oklara på grund av ljusförhållandena i området.

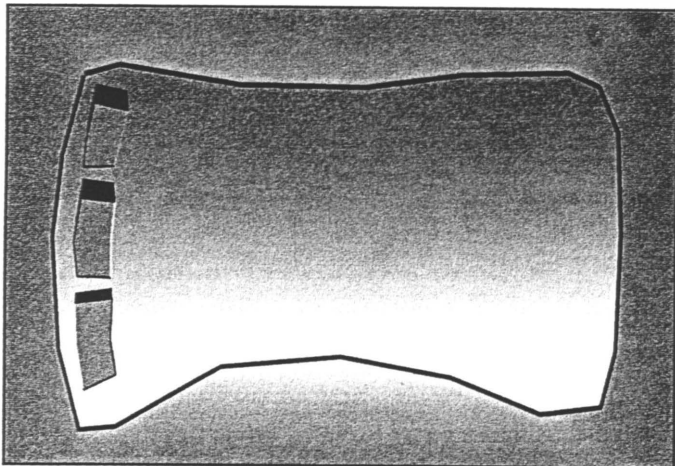
Vad som egentligen hände denna kväll i Hessdalen kan vi inte svara på. Men

händelsen gav vittnena starka känslor. Observationen får läggas till de övriga

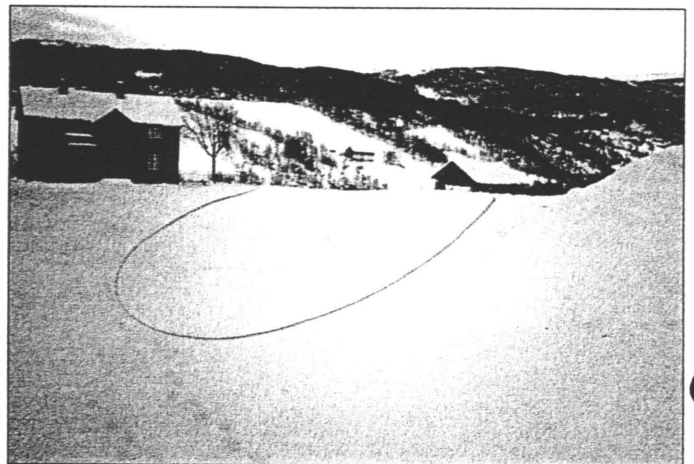
händelserna i denna märkliga bygd.

TILLÄGGAS KAN FRÅN VBU

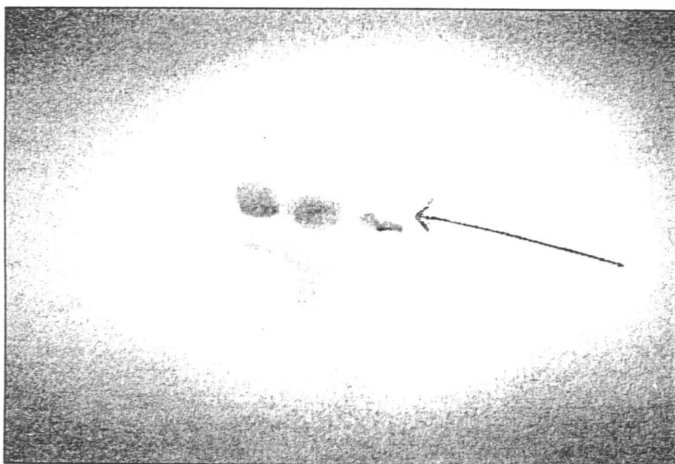
I just denna berättelse, berättade Petra och Ludvig för oss hur dom hade fått besök denna kväll och hur rädda dom varit. Tyvärr är Ludvig borta sedan några år och Petra är på sjukhem numera. Vi har bott nära dom under några år. Dessa fenomen har varit till och från under många år och befolkningen, den bofasta, är inte rädda

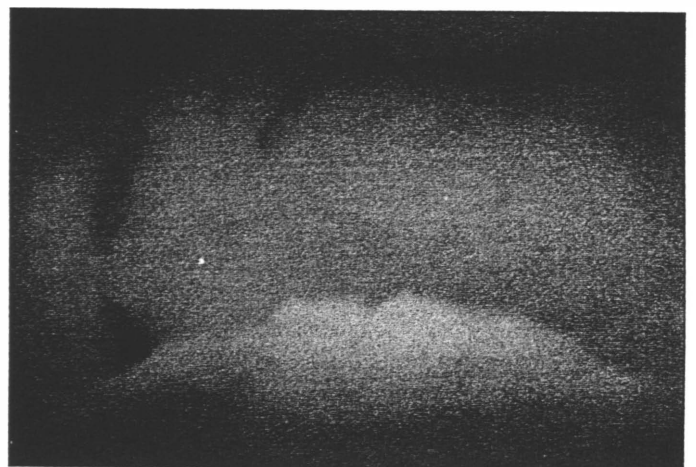
En skisse av sporene i snøene ved Løkken gård i Hessdalen, 15.08.96.

Oversiktsbilde som omgivelserne rundt avtrykkene.

Detaljbilde som viser "fotavtrykk" i sporene.

Detaljbilde som viser oval snøsmelting.

FIMREITE I SOGN OCH FJORDANE

Vi låter här observatören själv berätta: UFO, var för mig ett okänt begrepp på den tiden. Däremot pratades det om flygande tefat och om liv på andra planeter. Vi tittade på ryssarnas sputnik som gick som en lysande stjärna över bergen. Det jag nu skall berätta, är från tiden före den bemannade rymdfärden, närmare bestämt juli/aug 1960. Jag såg ett fartyg som for i himlen helt olikt allt annat jag sett. Detta hände mitt på dagen, det fanns ingen mystik eller något jag "trodde" jag såg. Jag hade redan den gången goda kunnskaper om olika flyg och kunde känna igen dom flesta planen som brukade finnas i luftrummet över Vestlandet..

Det tog lång tid för mig att berätta denna historia offentligt, inte för att jag är rädd för att bli kallad en underlig kuf. Jag har berättat för mina närmaste, där min nu närmaste familj accepterar att vi inte är ensamma. Det var ett tag efter händelsen, när jag försökte att berätta om det, som jag blev mött av fraser, "Det var säkert bara en"osv. Eller det finns ju så många flyg nu för tiden. Du måste ju förstå att sådant inte finns. Hela tiden bortförklaringar för en 10-åring som inte blir trodd.

Jag bestämde mig då för att hålla det för mig själv, istället för att få alla möjliga förklaringar. Nu efter 40 år betyder det inget för mig vad andra tror eller inte tror. Det är min upplevelse och den kan ingen annan ändra på. Jag minns upplevelsen, likväl som jag följde rymdskeppet i horisonten 1960, just därför att en person som stod mig mycket nära reste bort.

Nu är jag 54 år, jag har under mitt vuxna liv haft ansvarsfulla arbeten som kräver mental stabilitet. Jag har kunnat hålla huvudet kallt i farliga lägen och stressiga situationer. Min förmåga att vara lugn när andra fått panik, är något som hjälpt både mig och mina medmänniskor många gånger. Jag kan därför säga att jag är en psykiskt stark och stabil person.

Upplevelsen inträffade då jag var 10-år och på ferie på Fimreite i Sogn och Fjordane. Vi var på väg hem från feriet över fjorden från Fimreite till Slinde, ett stoppställe för en liten båt som var öppen. Därifrån skulle resan fortsätta med buss till Voss och så vidare till Bergen. Här fick jag se något som jag aldrig kommer att glömma.

Det var på förmiddagen mellan kl 10.00-11.00. Det var klart väder med en molnfri himmel.

Jag satt i båten tillsammans med min familj och vi var någonstans mitt i fjorden, den grenen av Sognefjorden som heter Sognedalsfjorden och Sogndal ligger bunden i fjordarmen. Jag tittar upp mot nordost och får syn på det jag tror är en F 104 Starfighter. Jag hade en modell av jägarflyget F 104 Starfighter och när den svänger ser det ut som den inte har några vingar. Jag blev snabbt övertygad om att detta inte var ett sådant flyg. Det uppförde sig inte som ett sådant flyg, inte ett ljud kunde höras.

Farkosten kom lägre samtidigt som den kom rakt emot oss, den kommer så nära att jag ser den grå färgen på den och den reflekterar inte mot solen. Den har en rund form som ett rör och fronten ser ut att smalna inåt. Den ser ut som rymdkapslarna vi ser från de amerikanska första bemannade rymdfärderna. Den for nedåt och framåt, men mest nedåt i sydvästlig riktning. Den var parallellt med fjordarmen. Den hade tvärinkel på ca 10-15 grader, det ser ut som aktern ligger lägre än fronten. Den ser först ut att falla okontrollerat, men snart ser det ut att vara en kontrollerad manöver. Farkosten kommer lägre och lägre,

med en tvärvinkel på 45 grader Det syns nu tydligt att farkosten är rörformad. Farkosten är enormt stor.

Min tanke den gången glömmar jag aldrig. En rymdraket här i Sogn ?

Var det en rysk och höll på att störta? Det här var inte som de amerikanska rymdraketerna, jag tänkte hela tiden på en rysk raket. Det såg ut som "raketen" styrde och skulle slå i sjön framför på styrbords sida.

I nästa stund förstod jag, att det inte var en raket, för det stannade sin dalande färd och stod still, nästan rakt över oss. Jag skall nu försöka att förklara vad som fastnade på mina näthinnor, men det är inte lätt.

Färgen var metalliskt grå, det var klart ooch tydligt. Den var symmetriskt konstruerad. I främre delen var den rymdkapsellik, fronten var formad med plattor. Plattorna var smalare än fronten och följde skrovet runda form. Jag är helt säker på formen, för jag såg den från olika vinklar. Den hade inga vingar eller synlig styrinrättningar. Inget ljud kunde höras.

Farkosten som jag nu väljer att kalla den. hängde stilla på en höjd av 100-200 meter. Jag tror att längden på den var 100-100 meter. Jag sitter upp och känner ingen form av rädsla eller ondska, inte heller behovet av att tala med de andra i båten. Jag har svårt att förklara vad som utvecklar sig där, vad som händer mellan dom och mig. Har en känsla av att bli iakttagen. Den främre delen av farkosten har hela min uppmärksamhet, det är något som ser oss där. Det är inte farligt och vill oss inget ont. I den här fasten gjorde de sina observationer, än sen?.

Jag har många hypoteser om vad de gjorde och utförde. En sak är säker. Om dom inte velat ha oss där hade dom kunnat utplåna oss direkt. En civilisation med så stor teknologi har nog inte behov av att utplåna andra.

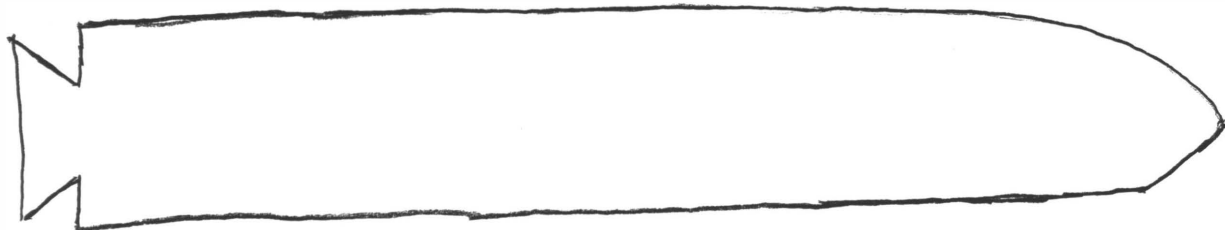
Man kan undra varför en 10-åring inte blev rädd, när en stor farkost hänger över dom, men han tyckte inte att det var något att vara rädd för.

Farkosten började efter en stund att stiga. Den gled sakta i sydvästlig riktning. Nu blev det fler som uppdagade farkosten, såsom min mor. Nu sker allt väldigt fort. De ropade, se på den raketen.

Farkosten försvann med en våldsam hastighet och min mor sa "Vad var det"?

Det blev oro i båten och jag fick en känsla av att något rest ifrån mig.

Jag frågar mig nu själv, varför är vi så ivriga att överbevisa andra om vad vi upplevt? Grunden till denna berättelse är att jag söker andra människor som inte behöver överbevisas, utan som vet att vi inte är ensamma.

HANDLÄGGARE: Bengt Karlsson VBU

NAMN: Anonym

ORT: Nyberget, Stora Skedvi.

TID: 2005 03 04. KL: 20.40

Vittnet berättar:

Fredagen den 4/3 satt jag och min fru och såg på TV. Klockan var 20.40. Plötsligt ser vi ett skarpt vitt sken genom fönstret ca. 200 meter bort, höjden kan ha varit 100 meter. Vi observerade fenomenet i ca 5 sek. innan det försvann. Det var stjärnklart och vindstilla, ca -12. Vi har varit ute och tittat om vi skulle få se något fenomen kvällarna efteråt, men ingenting har vi sett. Inget ljud kunde vi höra. Vi har ingen flyglinje här. Det finns många gruvhål i området. Fenomenets storlek var som fullmånen. Vädret var klart.

UPPFÖLJNING: Har kontrollerat med Dala Airport, men dom hade inget i luften vid detta tillfälle.

HANDLÄGGARE: Gudrun Andersson VBU

NAMN: Isak Wallenberg

ORT: Dala Järna

TID: 2004 12 19. Kl. Någongång på kvällen.

Vi låter Isak själv berätta om sin upplevelse:

Allt började med att jag och mina syskon Viktoria och Kristoffer bestämde oss för att gå ut och skotta snö på kvällen. Vi tog våra spadar och gick ut, där började vi att skotta snö. Efter en stund tog vi en liten paus, det var då allt började. Jag tyckte mig se ett skimmer i ögonvrån, så jag tittade uppåt. Där fick jag se en stor rektangel av vitt ljus, det såg ut som något lyste på berget. Jag tittade bakom mig men kunde inte se någonting där som var orsak till ljuset. Sedan försvann rektangeln. Sedan ropade mamma och sa att maten var klar och då slutade allt. Konturerna på ljuset var oskarpa. Inget ljud kunde höras.

UPPFÖLJNING: Har talat med pojken Isak, flera gånger. Han är 10 år, men säker på sin observation. Kan möjligen vara en UFO-ballong som varit poppis i området under hösten.

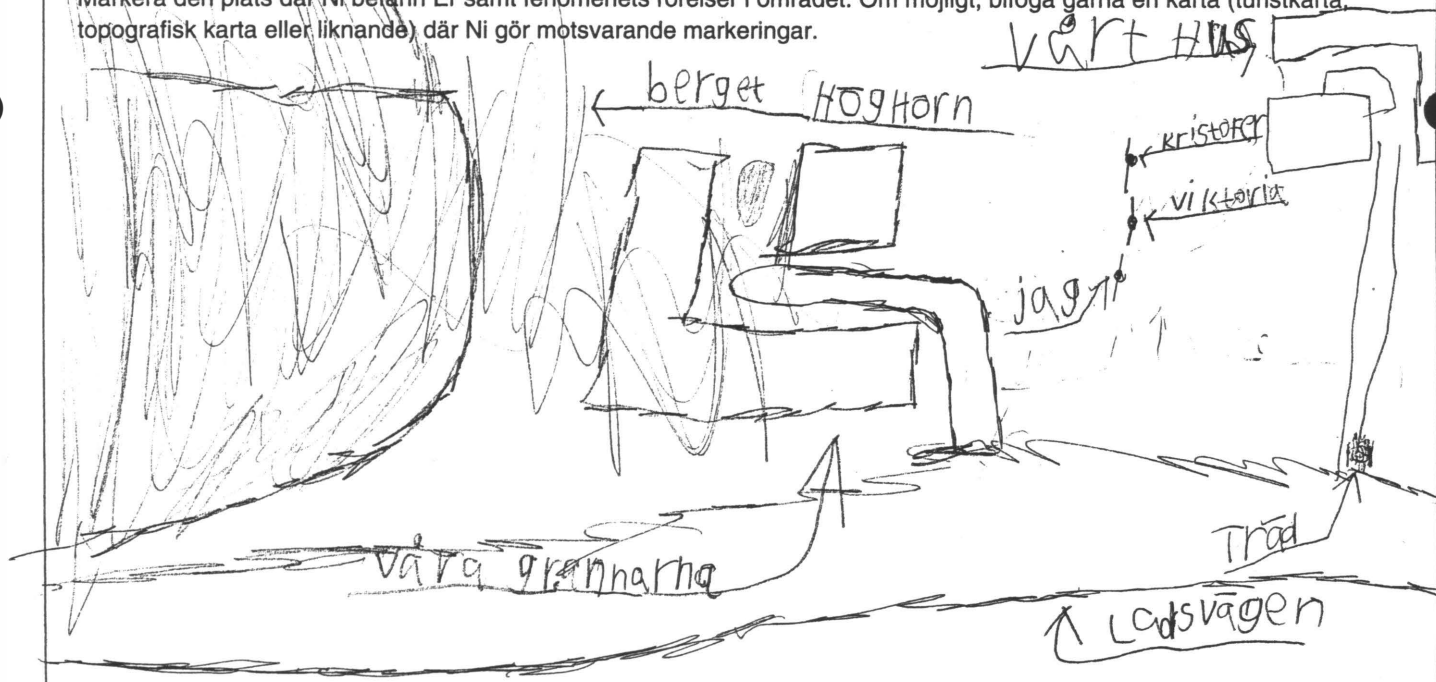
4. Teckning(ar) av fenomenet

Försök att göra en eller flera teckningar av fenomenet Ni såg, med sådana detaljer som Ni säkert kunde se, t ex vingar, rök och dylikt. Gör gärna fler teckningar, t ex **en** som visar fenomenets utseende och **en annan** som visar Ert synfält med fenomenets rörelser över himlen samt exempelvis solens eller månens läge. Om Ni såg mer än ett fenomen (föremål) samtidigt visa då med en teckning hur dessa rörde sig i förhållande till varandra.

5. Kartskiss över observationsområdet

Försök att rita en karta eller skiss över området där observationen gjordes. Ange "norr" med en pil och bokstaven N. Markera den plats där Ni betann Er samt fenomenets rörelser i området. Om möjligt, bifoga gärna en karta (turistkarta, topografisk karta eller liknande) där Ni gör motsvarande markeringar.

DELTAVINGE I IRLAND.

DUBLIN----Vittnet var åkande buss på väg till skolan kl 7,45 på morgonen den 15 dec 2003. Han tittade ut genom fönstret och såg ett skinande blått ljus högt upp i skyn. Han är säker på att det inte var en stjärna eller vanligt flygplan. Ljuset bleknade, och föremålet flög bort ifrån där han först hade sett ljuset och hade ganska fort i östlig riktning. Observatören konstaterade: Jag var tvivlande och förlorade det ur sikte allt eftersom som bussen åkte. UFO:t var mörkt och vingformat och hade ljus i tre hörn, varav ett var blinkande.

Tio minuter senare sågs ett rektangulärt ljus där jag hade sett det första gången. Jag såg att det rörde sig, men som bussen körde iväg hann vi inte ifatt det, men sen bleknade ljuset i en blix. Det här var onekligen inte ett flygplan eftersom det flög omkring 600 meter högt. Det är för lågt för ett kommersiellt flyg i ett tätortsområde.

Tack till Peter Davenport.

Var det en utomjording på gårdsplan?

Det var tidigt en söndagsmorgon och det snöade ganska ymnigt. Jag satt vid matbordet i köket och drack mitt morgonkaffe, rykande hett med en god smörgås till. Jag vände huvudet mot fönstret, tittade ut och till min stora förvåning fick jag beskåda en märklig uppenbarelse.

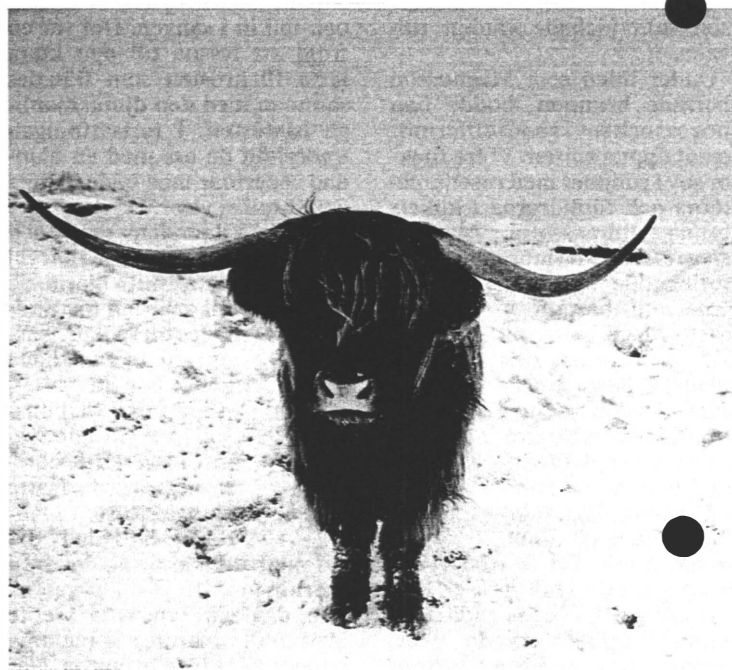
Två meter väster om vårt uthus, som ligger cirka femton meter från huvudbyggnaden, uppenbarar sig ur snöryan en underlig gestalt. Ett stort vidunder, vitt rykande, lite hukande, går sakta mot vårt hus. Vid det här laget hade jag ställt mig upp och i stort sett tryckt näsan mot fönstret för att se bättre.

När man utsätts för en händelse som denna, så börjar någon sorts process i hjärnan att starta, man börjar sortera. Man betar av allt man sett i sitt liv, alla intryck som man lagrat i sin minnesbank. Så hände även med mig. Processen startade – nu vet jag inte om min ålder har med detta att göra – men hur fort och hur än många minnen

och intryck som genomför mitt huvud, så fick jag inget på plats. Jag stängde av pågående aktivitet och lät verkligheten ta plats.

Vidundret hade under tiden stannat upp och stod stilla. På grund av mitt närgångna möte med fönstret hade mitt synfält blivit en aning suddigt. Med ena skjortärmen torkade jag bort imman på fönsterrutan som min hyperventilering åstadkommit. Jag försökte nu behärska min andning och tog en vidare betraktelse av vad som i fortsättningen skulle hända där ute i snöryan.

Precis när jag fått fönstret fritt från sviterna av min ökade andning, ser jag hur denna skapelse formligen börjar lätta från moder jord. Hela skapelsen ökar i omfång, nu börjar min gamla tro på utomjordiska varelser att ta fart. Det blir vitare och vitare och med det också omfångsrikare under en tidsrymd som jag inte kan bestämma. Nu måste jag sätta mig ner på en stol, spänningen har gjort mina ben något geléaktiga.

Grannens enorma tjur hade skapat synvillan. FOTO: IBL

Tar ny sats med betraktandet och vad får mina gamla simmiga ögon se? Jo, där står, till min stora lättnad och glädje, en av grannens stora tjurar av kött-djursras som året om går ute i skogen. Vad som hände då jag upplevde att djuret lättande från marken och intrycket av att det ökade i omfång, var att tjuren ordentligt skakade av sig all den snö som lagt sig som ett täcke över honom.

Om man nu ska ta lärdom av något, så vill jag ärligt erkänna – inte för att min tro på någon högre makt är så stor – att jag den förtappade hade fått någon

sorts uppenbarelse. Tanken var visserligen väldigt snabbt överstökad men ändå så finns den kvar och jag skulle absolut inte velat vara utan den. För just detta, att jag för ett ögonblick nuddade vid tanken på ett möte med det övernaturliga, som sedan uppenbarar sig i en angenäm och trevlig verklighet, det är nog denna kombination som gör att hela händelsen gjort ett sådant starkt intryck på mig.

I ärlighetens namn gav den även min gamla tro och nyfikenhet på utomjordiska varelser en liten nytändning. ■

CONNECTICUT TRIANGEL.

GUILFORD den 6 januari 2004 omkring 8,40 på kvällen. Vittnet var tillsagd att gå utomhus och titta ,vad hennes lillasyster såg för någonting i luften.

Hon gick till dörren och såg något stiga rakt upp i form av en flygande triangel med en uppsättning av flera hundra ljus.

Efter några minuter stannade det och blinkade inte alltför märkbart och det flyg utom synhåll.

Min hund var underlig hela tiden UFO:t var i närheten. UFO:t steg rakt upp i rymden,rätade så upp nosen och stannade i luften,så nosen på objektet pekade rakt ner på oss och flög sedan bort.

Peter Davenport,direktör för National UFO:s Rapporterings Center (NUFORC), talade med vittnena och dom verkade uppriktiga och trovärdiga.

TRIANGELFÖREMÅL I NORGE.

OSLO---15 dec kl 7.45 på kvällen tittade observatören ut genom fönstret och fick då se 3 vita ljus i form av en triangel svävande över en kulle omkring 1½ km från sin bostad.Föremålet stod still i 15 sekunder sen försvann den bakom kullen utan ljud. Tack till Peter Davenport. UFO-Center

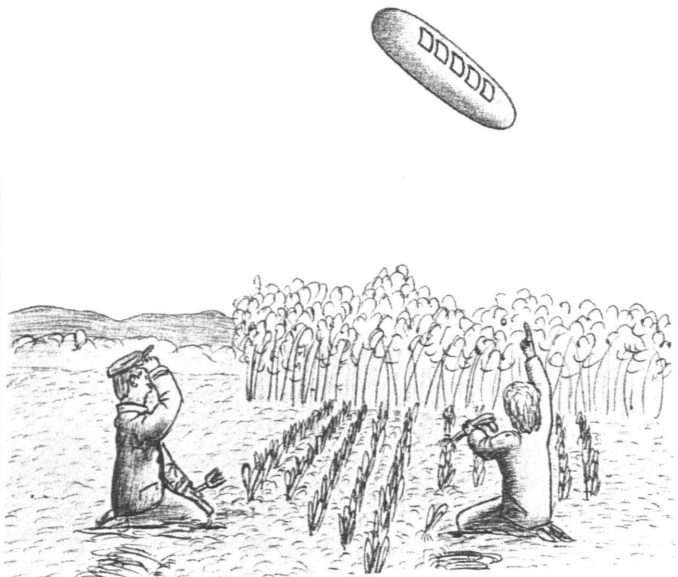
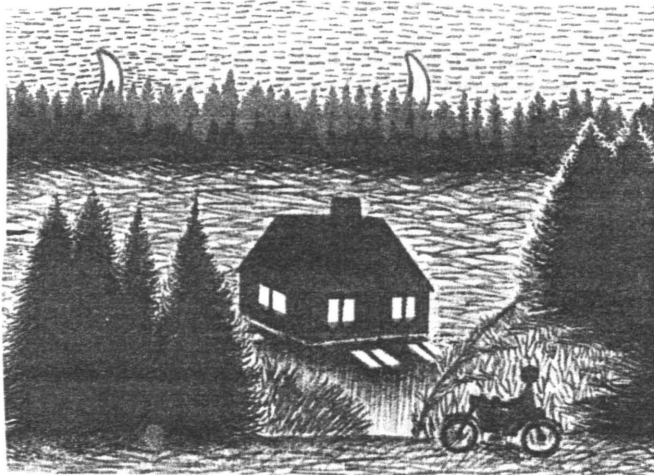
NORD-IRLAND TRIANGEL.

CLOGHER,COUNTY TYRONE----- Torsdagen den 11 december 2003 var Milton Clarke utomhus i sin hemstad när ett UFO närmade sig från norr.

Det liknade en glödande triangel, verkligt glänsande glöd. Milton rapporterade, Jag kunde inte se någon markering eller teckning. Det var mycket nära marken, på ett ställe 20 meter från marken.

Det kom in mycket fort, saktade ner till stopp, sen flög det iväg mycket fort i riktning mot väst. Jag tog några fotografier, det är svårt att veta om det blev med på fotografierna.Det var mycket mörkt och jag hade inte den rätta typen av film för denna slags fotografering.

Tack till UFO-Round-UP.

UK-KORSFORMAT OBJEKT.

KENT--- Vittnet såg två objekt stiga upp i skyn den 29 sept 2004. kl 17,45 på kvällen, och efter en kort stund flög det en iväg medan det andra stannade på samma ställe.

Han ropade på sin familj och de kom ut med kikare och tittade och föremålet ställde sig på kant. Detta objekt var korsformat och började sakta stiga.

Det andra objektet stannade upprätt och det var tefatsformat med en ganska hög kupol som visade sig ha ben.

De fortsatte att titta och det rörde sig i sidled reste sig uppåt och försvann och de två objekten skildes sedan åt.

Tack till Peter Davenport.

CALIFORNIA--CYLINDER.

RIVERSIDE--Ett vitt föremål sågs flyga från norr till söder reflekterande solljuset den 1 nov 2004, observerades av en polisofficer som tog sin dagliga vandring. Han såg ett vitt föremål ovanför trädgränsen mot en klar himmel med stark och byig vind kl 11,40 på förmiddagen.

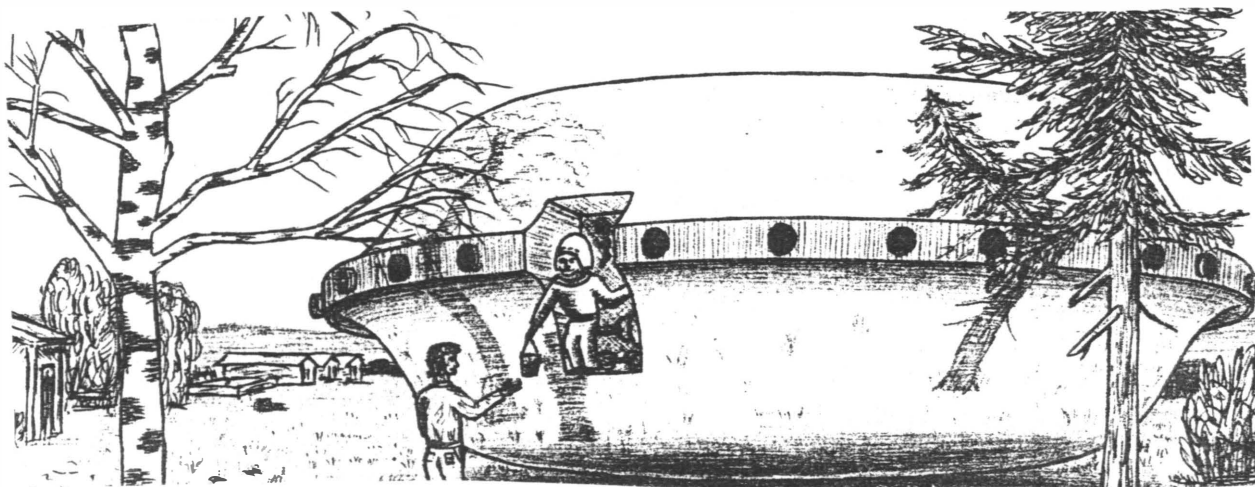
Först trodde han att det var en leksaksballong, men det visade sig att föremålet inte var förd med vinden, men fortsatte att röra sig ifrån norr till söder rakt som en pil mot vinden.

Det passerade nästan rakt över huvudet, sade han och reflekterade i solljuset då det passerade. Det såg ut att vara det såg ut att vara ogenomskinligt vitt, inte självlysande. Det hade inga vingar, fenor eller andra synbart framskjutande delar.

Formen var en kort tub med rundade ändar, liksom en vitaminkapsel eller kanske en flygplanskropp. Han tittade på det ända tills det försvann mot söder. Där fanns passagerarplan synliga i skyn som på samma gång närmade sig LAX och Ontarios flygplats, och de visade sig mycket högre än detta objekt. Han rapporterade, "Farten på objektet påminde mej om ett militärplan som höll på med att göra en flygplansuppvisning----fort men inte superfort. Det hördes inget noterbart ljud från objektet, men en mängd bakgrundsljud beroende på vinden i träden.

Jag är enlagligt upprätthållande officer med 18 års erfarenhet och har varit en flygplansfantast sen barndomen.

Ur UFO-Journal dec 2004

NÄRA MÖTE MED TRIANGELFÖREMÅL SOM LÄMNAR MER FRÅGOR ÄN SVAR.

Vittnet, en Mufon-medlem rapporterade att 5:30 på förmiddagen den 2 okt 2004 då han kom åkande hem från Bristol. TN, fick han se vad han trodde var en "eld" på en upphöjning i närheten.

Medan han körde kom han närmare "elden" och insåg då att detta inte var någon "eld" alls utan en serie om tre rödaktiga orangeljus som var fästade på undersidan av ett mycket stort triangelformat föremål.

Han närmade sig en korsning med sin bil och såg att metallföremålet närmade sig från norr och rörde sig rakt emot honom. Han kände rädsla och började springa bort ifrån sin bil, men insåg att det inte fanns någonstans att ta vägen.

Då det jättestora föremålet passerade över hans huvud skymde det alla stjärnor, och han uppskattade storleken till att vara ungefär 100 meter långt. Undersidan av föremålet var ganska upplyst från tre flamliknande symmetriska bihang på undersidan, han beskrev det som löpande tvärsöver botten av föremålet.

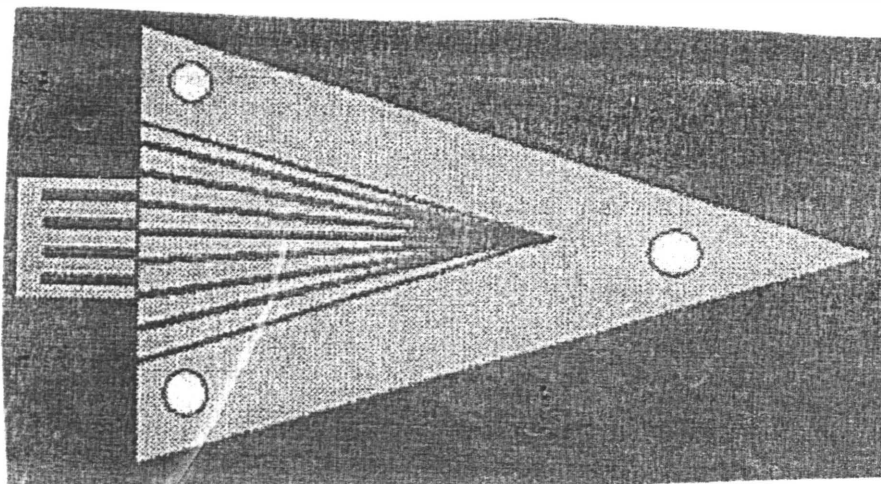
Då det passerade rakt över honom kände han att någonting passerade genom hans kropp. Han konstaterade att han kände många förnimmelser på en gång, men kunde inte beskriva vad han faktiskt hade känt. Han noterade också att föremålet gjorde ett pulserande/trumliknande ljud vilket också passerade genom hans kropp.

Föremålet passerade honom och plötsligt svängde det västerut utan ljud och rörde sig i sidled utmed närliggande kullar.

Vid den här tiden hade MUFON TN bestämt att det finns möjlighet till existens och att dessa vittnen kanske blivit skadade av "CE-2" eller av det främmande mötet. Han har rapporterat en metallisk smak i sin mun såväl som näsblod, vilket kanske eller kanske inte var relaterat till detta främmande möte.

Vittnet har också rapporterat en förlorad tid enligt hans klocka, omkring 15 min.

Av Kim Shaffer Mufon SD Easter TN
ur UFO-Journal nov-04.

KLART BETRAKTANDE AV UFO OCH STRÅLAR AV LJUS, RAPPORTERAT AV SYD CAROLINA-PAR.

Detta fall, från Oconee landskap, SC, bestod av en man och hans fru, som inträffade 1971 eller 1972. Det var undersökt av George Fawcett, och inlämnat till tidskriften JOURNAL av George Lund, SD, MC. Följande är redovisat av fruns iakttagelser:

Det aktuella året och månaden av iakttagelsen är, som vid den tidpunkten var disig. Jag är inte säker på hur vädret var åren 1971 till 1972 och inte minns jag exakt månad. Vi bodde i ett lantligt område nära Salem, SC.

Min man arbetade på OCONEE kärnkraftsstation, och jag var hemmafru med ett eller två barn och jag väntade mitt andra barn. Jag kan inte komma ihåg om jag väntade mitt andra eller mitt tredje barn, därför att det bara är tretton månader emellan dem.

Jag var i vardagsrummet när min man ropade på mej att komma ut på verandan. Det var inte mörkt ännu, jag kunde se allting precis som på dagen. Han sade: "titta på det här!" Jag tittade tvärs över gatan, och svävande just över marken var ett silvergrått tefatsformat föremål. Det hördes inget ljud, men vi kände vibrationer.

Jag minns inte att jag såg strålar av ljus på det just då. Jag kommer inte ihåg den aktuella rörelsen. Men förstod senare att det måste ha haft ett visst syfte så att jag kunde se ljuset komma från undersidans mitt på föremålet. Ljuset verkade att ha rört sig åtminstone 50 meter.

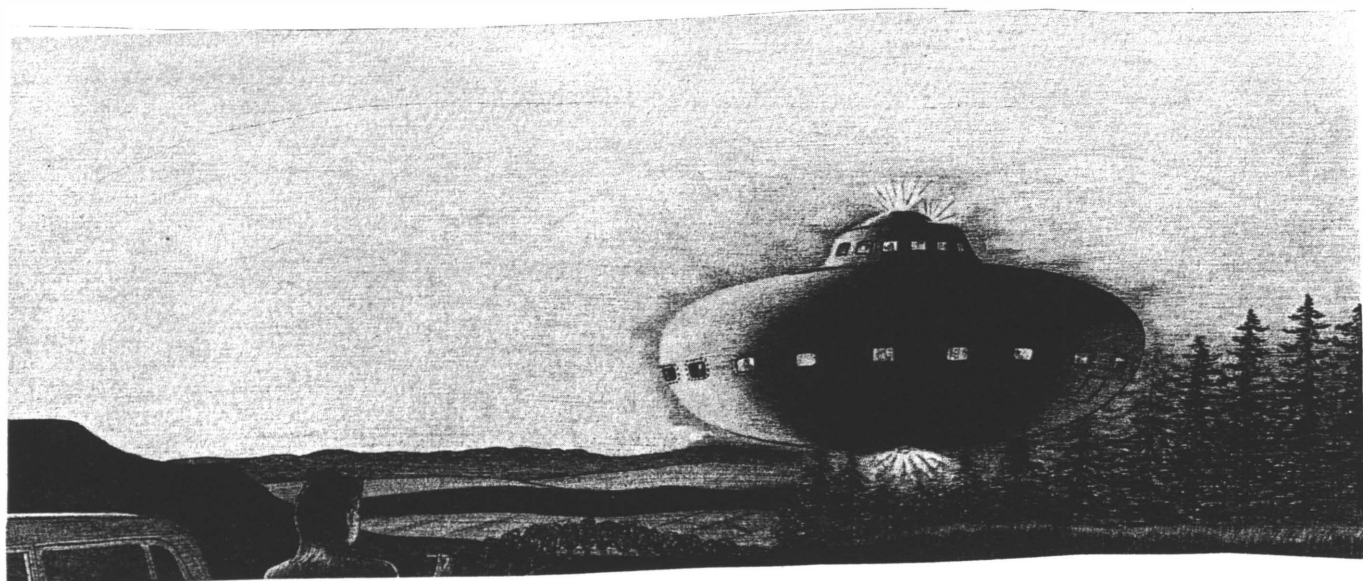
Fältet där jag först iakttog föremålet var på en kulle. På väg ner till kullen fanns träd och en liten bäck som min dotter och jag besökte, och som vi normalt inte kunde se från verandan.

När vi tittade på detta föremål med strålar av ljus, förstrorades allting nedanför så började jag bli mycket rädd vad beträffar mina barn och mig själv.

Jag sa till min man att jag var bekymrad för vår säkerhet och började gå in i huset. Min man sa till mej att stanna några minuter. Jag stannade tills föremålet försvann. Det fanns där, men sedan inte.

Jag kunde inte säga när det försvann, men det rörde sig mycket, mycket fort. Iakttagelsen varade omkring 20 minuter.

Ur UFO-Journal Dec -2004

INDIANA CAVE ROAD IAKTTAGELSE.

Bloomington—14 okt 2004 körde ett vittne västerut på Grottvägen, mellan 10,15 och 10,30 på kvällen när han observerade en molnbank över huvudet på sig som "lystes upp".

Omedelbart därefter sänkte sig ett föremål med tre starka strålkastare med vitt ljus in i blickfånget. Ljuset sken ända ner till marken, ovanför eller på sidan av föremålet i 45 graders vinkel.

Ljuset strålade ut från föremålet,lyste upp undersidan och avslöjade en rund eller tallriksliknande struktur.Då vittnets fordon gjorde en sväng in på Giffordvägen var föremålet på nedgående, slutligen sammanföll föremålet till trädnivå höjd.Föremålet stannade slutligen 18 meter ovanför vittnets fordon med tre strålkastare skinande direkt ner på Giffordvägen. Föremålet stannade för några sekunder, sen slocknade den.

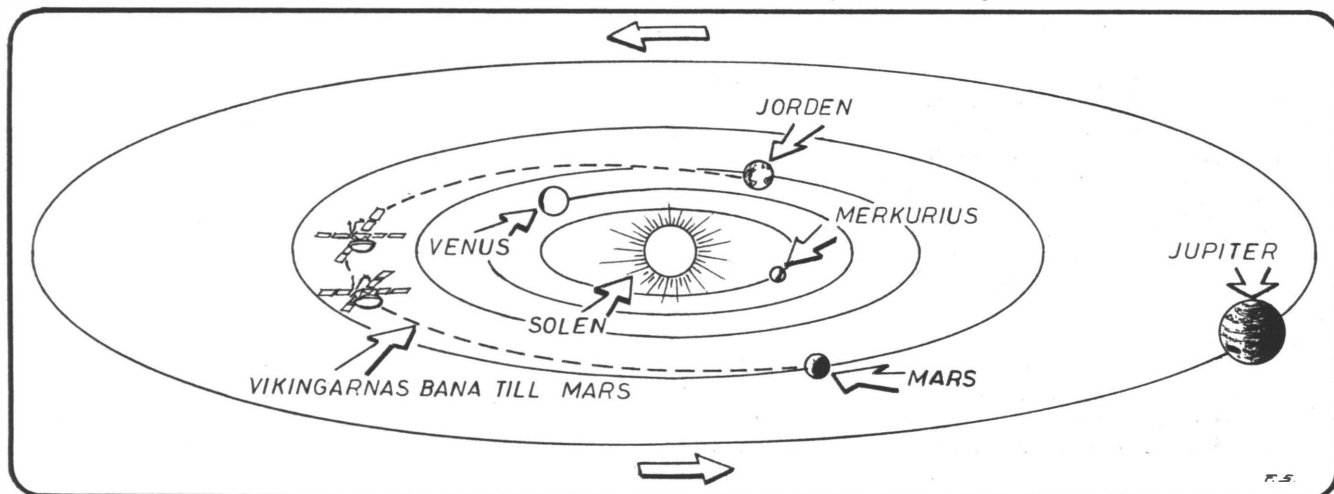
Landningsljuset var observerat på det stora föremålet ,men inga ytterligare navigeringsljus. Vittnen kunde inte höra något ljud. När frågan om storleken på föremålet rapporterades sa vittnet helt enkelt att det var "stort"!

På insidan av sin bil kunde vittnet inte höra något åtföljande ljud från föremålet, inte heller upplevde eller observerade han något fysiskt, känsligt störande.

Monroe County Airport är bara ett par mil öster om upplevelseplatsen, som är belägen på höger hörn till föremålets syd-till-nordvästliga riktning.

Tack till Lynn Taylor
Ur UFO-Journal Dec 2004

Mars är jordens yttre granne i rymden. Vår inre granne är Venus, och dess inre granne Merkurius. Mars yttre granne är Jupiter och dess inre vår egen planet. Inritat finns också den bana som följdes av Viking 1 och 2.

DUBBLA OBSERVATIONER AV LJUS OCH TRIANGLAR RAPPORTERADES AV FAMILJEN WISCONSIN.

Rapporterade observationer över en tvådagarsperiod av en Mondovi-familj på Highway 10 mellan Mondovi och Durand W 1 den 23 juli 2004 vilket började omkring kl 10,15 på kvällen. Observatörerna blev mycket skrämda.

Vittnena som önskade vara anonyma var en man med fru och deras två tonåringar 13 och 14 år. Dessa noterade ett främmande rött ljus i skyn över ett fält söder om huvudvägen, de svängde av på en sidoväg, körde runt och observerade ett triangulärt föremål omkring 100 meter ovanför bilen.

Det var svart och grått med tre vita ljus under, det hördes inget ljud och det rörde sig sakta, omkring 5 km i timmen.

"Det var verkligen konstigt" sade modern som i början skojat med sin man att det var ett UFO. "Jag var rädd att gå ur bilen,...det flög lågt, rakt över bilen". De observerade det tills det försvann bakom träden. Fadern ville se föremålet bättre, så de körde hem till Mondovi så han kunde hämta glasögonen.

På deras väg tillbaka, kunde de se föremålet på norra sidan av vägen, men kunde bara se det från den sidan.

De vände tillbaka till fältet där de hade sett det främmande ljuset från början i skyn och körde ner på den andra sidan vägen, på den södra sidan av Huvudväg 10, för att få en närmare titt.

Ljuset rörde sig i en underlig formation, och på en punkt visade sig ljuset och föremålet att vara "på en verklig snabb kollisionskurs", men stannade högt upp i skyn och ändrade riktning enligt modern, som tillade, "ljudet gjorde mig galen".

Då familjen körde långsamt nedför vägen, tittande efter ljuset i skyn, noterade de ett ljus direkt på sidan av deras bil och antog att det var en annan bil som önskade att åka förbi, så de höll åt sidan på vägen för att låta bilen passera.

Men ljuset stannade också och verkade vänta på dem, så de antog att bilen önskade svänga in på körvägen, så de åkte ut på körvägen och fortsatte nerför vägen mot ljuset.

De såg att det bara var ett ljus, inte två, så de antog att det var en motorcykel, men just som de skulle mötas på vägen, försvann det fullkomligt för våra ögon.

Modern sade: "Det huvudsakliga skälet till det försvinnande ljuset som följt dem : " Det var skymningen", sade hon.

Hon förklarade att de tre ljusen verkade så underliga och det hördes inget ljud från föremålet, förvånande att ljusen och föremålet inte kraschade och att ljusen mystiskt försvann. "Jag hoppades att någon annan skulle ha sett vad vi såg, och förklarade för mej".

Modern sade att hon är en fördomsfri person men hon hade inga större intressen av UFO. Hur som helst, hon poängterade det " Jag visste absolut vad jag såg". Familjemedlemmarna frågade varandra om vad de hade sett och om det hade "slagit över": yttrade deras mor. Hon sade": Hon hade räknat med fler bilar på vägen som också kunde se ljusen.

Följande natt den 24 juli återvände de till vägen omkring kl 23 på kvällen. De körde sakta nerför vägen, när plötsligt samma ljus visade sig som hade visat sig förut för dem. De stannade bilen och det verkade som om ljuset inväntade dem. De svängde runt med bilen för att köra ifrån ljuset, men det verkade som om någonting bromsade bilen, och de kunde inte köra fortare än 40 km i timmen.

Plötsligt började ljuset förfölja dem i snabb takt.

Än en gång kom de fram till Huvudväg 10 och ljuset körde om dem och försvann plötsligt.

Fadern återvände till vägen följande dag för att testa sin bil och fann att det var lätt att accelera till 70 km i timmen på samma sträcka på vägen där de natten före inte kunnat köra fortare än 40 km i timmen.

Två undersökare Chad Lewis och Terry Fisk, som redogjort för en massa fenomen i en radioshow:" säger familjen lungt trovärdigt.

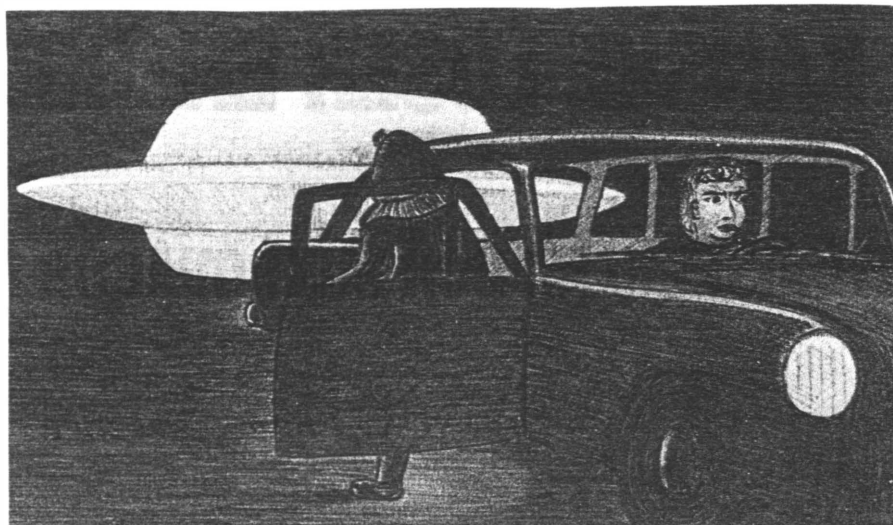
Folket som bor efter vägen var inte närvarande vid iakttagelsen. en av dem arbetade på annat håll, och andra var på semester.

Ingen rapporterade att de har sett något främmande ljus i området.

Båda bekräftade att ingen hade arbetat på fältet med någon utrustning som innebar ljus.

Undersökarna besökte området efter mörkrets inbrott och noterade att källan till ljuset kunde ha varit en bil, eller motorcykel, ATV, traktor, en fotgängare med ficklampa och deras strålkastare skulle ha kastat ljus över området bra nog för dem att urskilja källan till ljuset, kommenterade Fisk.

Tack till Rich Heiden, Durand Courier-Wedge och Mondovi Herald News.

Frostig kusin till Pluto upptäckt

Den största himlakroppen sedan Pluto upptäcktes 1930 har nu siktats långt ut i solsystemet.

Nu har amerikanska astronomer upptäckt en ny himlakropp, hälften så stor som Pluto. De har döpt den till Quaoar i en nordamerikansk indianstams mytologi. Quaoar anses vara den gud som steg ner från himlen för att bringa ordning ur kaos. Han skapade djuren och efter det – människan.

Kanske har nykomlingen i solsystemet fått ett något för pretentiöst namn.

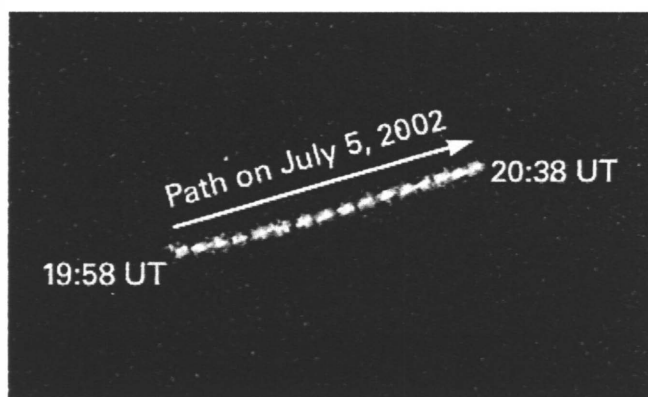
Quaoar är hälften så stor som Pluto och liknar till sin sammansättning de 500 andra kroppar som man har hittat i det så kallade Kuiperbältet bortom Neptunus bana. Allt

tyder på att även Pluto tillhör denna skara. Det skulle i så fall reducera dess status som planet i solsystemet.

Även en av Neptunus månar – Triton – kan vara ett transneptuniskt objekt som infångats av den stora planeten.

– Objektet har en kemisk sammansättning som liknar kometer. Det är en blandning av kväveis, metanis och koldioxidis, säger Johan Warell som är astronom vid Uppsalas observatorium.

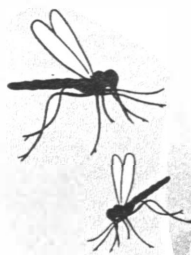
Hubbleteleskopet har lyckats fotografera Quaoar med så bra upplösning att själva himlakroppens yta har kunnat urskiljas. Det har man tidigare inte kunnat göra med något annat transneptuniskt objekt förutom Pluto och Triton.

Visst rör den sig. Hubbleteleskopet tog nyligen den här serien av bilder på den nyupptäckta medlemmen i solsystemet. Banan under 40 minuter den 5 juli 2002.

Upptäckarna, Michael Brown och Chadwick Trujillo på Caltech i USA, använde Palomarobservatoriets Oschin-Schmidt teleskop när de gjorde sitt fynd. Därefter gjorde de en uppföl-

jande observation med Hubbleteleskopet. Quaoar lyser tio tusen gånger svagare än den ljussvagaste stjärnan man kan se med blotta ögat på natthimlen. **UE**

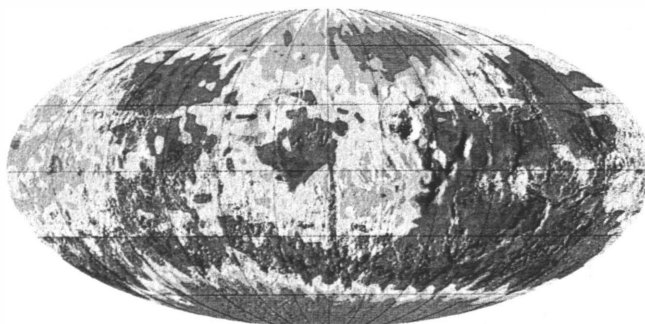

Permafrost på Mars

Rymdsonden Mars Odyssey har skickat sina första bilder från Mars. De tyder på att det kan finnas gott om fruset vatten gömt under den röda Marsskorpan.

Mars Odyssey håller på att rita om Mars världskarta. Med sig har rymdsonden instrument som ska kartlägga förekomsten av ett tjugotal olika grundämnen som kisel, syre, järn och inte minst väte. Astronomerna vill kartlägga Mars geologiska historia för att bättre förstå hur vår grannplanet en gång bildades. Ett av Mars Odysseys viktigaste uppdrag är att ta reda på om, och i sådana fall var, det finns vatten på Mars.

– Om man ska åka till

Marsvatten. De blå fläckarna visar var det finns väte på Mars. Vätet är med stor sannolikhet bundet i underjordiskt fruset vatten.

Förut har man känt till att det finns vattenis på Mars nordkalott.

NASA/JET PROPULSION LABORATORY/UNIVERSITY OF ARIZONA

Mars med en bemannad rymdfärd vill man landa på en plats där det går att utvinna vatten och syre, säger Johan Warell som är astronom vid Uppsala universitet.

De första Marsresenärererna bör sikta in sig på att landa strax norr om sydpolen. Där har Mars Odyssey nu visat att ett stort område, 300 mil i diameter, av permafrost breder ut sig. Rymd-

sonden kan inte direkt se det underjordiska frusna vattnet. Däremot har en spektrograf ombord detekterat väte ner till 1 meters djup. Sannolikheten är stor att vätet är bundet i fruset vatten.

Nästa steg för Marsforskarna är att undersöka om det finns rinnande vatten i sedimentlagren under Mars yta. I sådana fall är sannolikheten stor att där spirar någon form av primitivt liv.

– Nästan alla Marsforskare är övertygade om att det någon gång har varit vått på Mars, säger Johan Warell. **UE**

Källa: Nasa

Kontorsflickan:

-Det är förstås fantastiskt att datatekniken kan ersätta åtta karlar – men tänk så mycket tråkigare det kommer att bli på firmafesterna!

-Jag har fått en sticka i fingret.

-Jaså har du kliat dig i huvudet nu igen!

På utsiktsberget:

-Ålskling, se så vackert det är nere i dalen!

- Ja, jag förstår inte varför du skulle släpa mig ända hit upp!

OPTIMISTEN:

Ví utrotar svält och sjukdomar

Genmodifiering av nyttoväxter skiljer sig i grunden inte från vanlig förädling, som vi tillämpat i flera tusen år. Det är bara tekniken som blivit bättre. Genmodifiering kan göra vår mat mer vällsmakande och näringsrik och få den att växa med ett minimalt behov av konstbevattning, besprutning eller gödning. Det kan speciellt komma fattiga länder till godo. Där kan vi även utrota dödliga sjukdomar genom att till exempel genmodifiera malariamyggor, så att de blir sterila.

PESSIMISTEN:

Ví förstör naturens balans

Med genmodifiering skapar vi djur och växter hos vilka egenskaperna kombinerats på helt nya sätt. Vi har ingen möjlighet att förutsäga hur de kommer att påverka den naturliga balansen, men det finns skäl att frukta att de kommer att konkurrera ut vilda arter eller bli lätta offer för nya sjukdomar som blossar upp. När generna har spridit sig i naturen är skadan oåterkallelig, och vi är tvungna att erkänna att vår lek med skapelsen har förstört ekosystemets stabilitet.

Ozonlagret

Larm: År 1974 upptäcker man att CFC-gaser bryter ned ozonlagret.

Reaktion: Rädslan för att ozonlagret slås sönder, människor dör av hudcancer, djur och växter skadas och att botten går ut näringskedjan i haven vid polerna leder till en global aktion. Wienkonventionen 1985 och Montrealprotokollet 1987 har lett till ett slutgiltigt förbud mot CFC.

Status: Nedbrytningen av ozonlagret har hittills inte orsakat några stora problem för bebodda områden. Man har konstaterat en reducerad planktonproduktion i haven i både Arktis och Antarktis. Den internationella insatsen för att minska utsläppen av CFC har visat sig vara en framgång.

En isbjörn träffar en brunbjörn:
– Vilken solig semeter du måste ha haft!
Olle Stark, Södertälje

Växthuseffekten

Larm: Sedan industrialiseringen har mängden växthusgaser ökat med en tredjedel, och 1990 var det varmaste årtiondet sedan de globala temperaturmätningarna började 1860. Enligt forskarna skall det bli mellan 1,4 och 5,8 grader varmare år 2100. Samtidigt håller nederbördsmonstren på att förändras, glaciärer världen över smälter och vädret blir mer extremt.

Reaktion: På ett nationellt plan har man gjort mycket, men Kyoto-avtalet, som skulle ta hand om problemet globalt, ser ut att stranda.

Status: Det finns åtskilliga tidiga tecken på att den av människan skapade växthuseffekten verkligen är en realitet idag.

Ragge kommer in i en blomsteraffär:

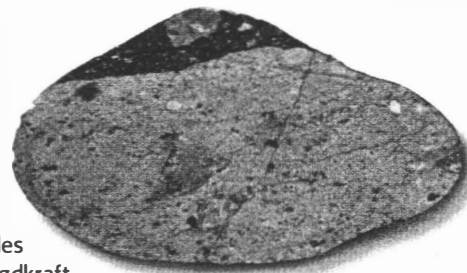
- Jag skulle vilja ha en bukett till en jättesnygg tjej!
- Hade ni tänkt er något speciellt?
- Jovisst, det är ju därför jag köper blommor!

● Ett naturmaterial, gossyfol, som utvinns ur olja från bomullsfrö, kan bli ett effektivt medel mot prostatacancer. Det nya materialet förstör cellernas förmåga att dela sig ohämmat.

Månsten var kosmisk vagabond

ASTRONOMI Trots att det är hela 9700 år sedan som meteoriten föll ned på jorden, har dess ursprung avslöjats först nu. Amerikanska och europeiska geologer kan konstatera att meteoriten en gång har varit en bit av månen. Där var den en del av ett klippblock nära ytan, tills en meteor för omkring 340 000 år

sedan slog ned i den nuvarande Lalandekratern med en sådan kraft att stenen slungades bort från månens yta. Drygt 300 000 år senare fångades den in av jordens tyngdkraft och föll ned i öknen på Arabiska halvön, där den sedan hittades för två år sedan.

Stenen flög runt i solsystemet i cirka 300 000 år, innan den träffade jorden.

SCIENCE/E. GNOS, BERN UNIVERSITY

Illustrerad Vetenskap nr 2/2005

EXPERTER!

Nu har återigen en expert uttalat sig om UFO och andra udda saker. Han kunde minsann tala om att ufo inte finns, det har vetenskapen bevisat. Jag skulle vilja veta, vad dom bevisen finns.

Att kalla oss oseriösa som sysslar med UFO-rapporter och har kontakt med vanliga människor på marknivå är ärekränkande. För mig finns inga experter varken i UFO-ämnet eller dom som sysslar med parapsykologi.

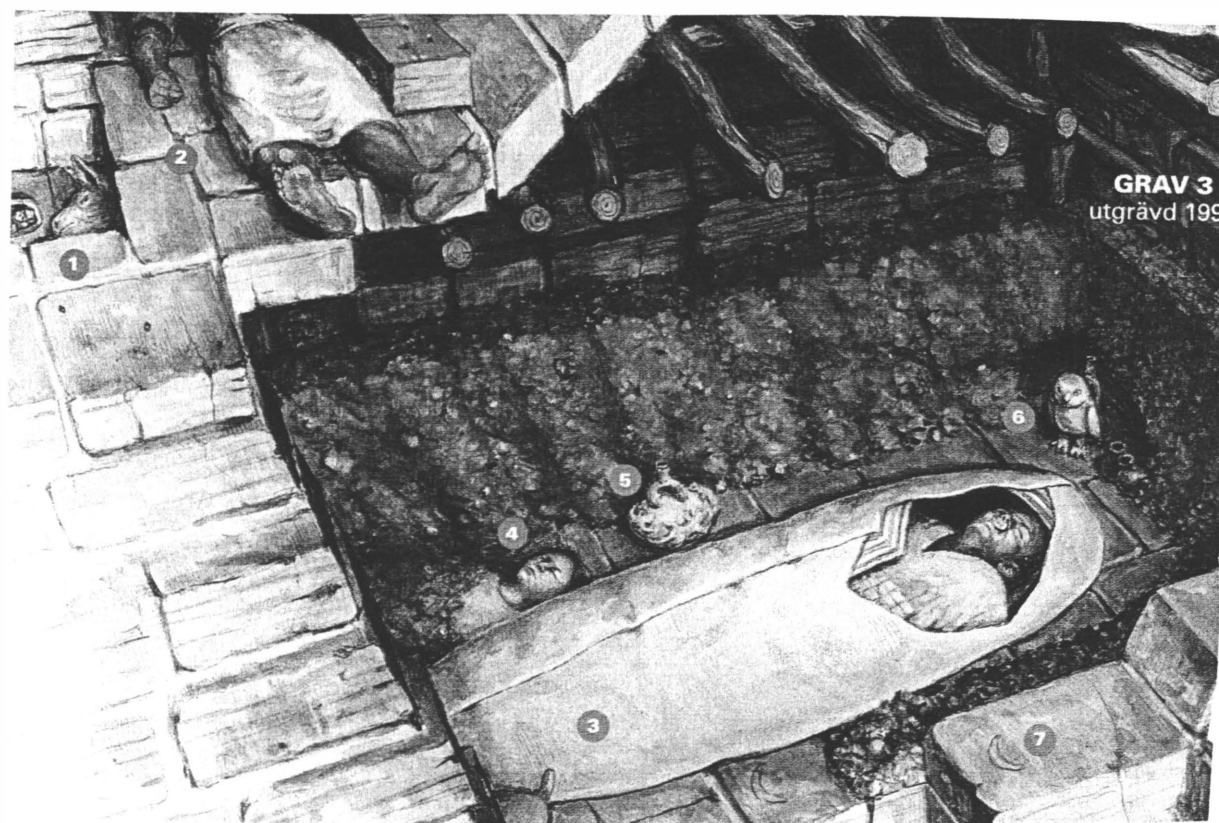
Vi vet att man säkerligen kan förklara 97 av 100 UFO-fall. Men de resterande 3 fallen kan vara mycket svåra att knäcka.

De så kallade "experterna" har under långa tider från århundradena och framåt, fått sina ord och sina åsikter framförda i massmedia utan motstånd. Om någon haft en annan åsikt så har dom dyrt fått betala för det.

Tyvärr så är attityden densamma även idag. Många människor som upplevt udda saker, berättar inte idag om sina upplevelser, för dom anses vara ostabila eller lögnare.

Vi vet alla att olika saker kan påverka oss människor, mediciner, sjukdomar m.m. Men när olika människor på olika platser beskriver samma fenomen, då måste det ju vara någonting. Vi har ju kunnat följa olika stora meteoriter, tack vare att folk har berättat om sina olika observationer, från Kiruna i norr till Malmö i söder.

Då har ingen expert sagt, att dom har sett i syne. Vi vet inte vad UFO är, vi har ännu inte löst fenomenet.

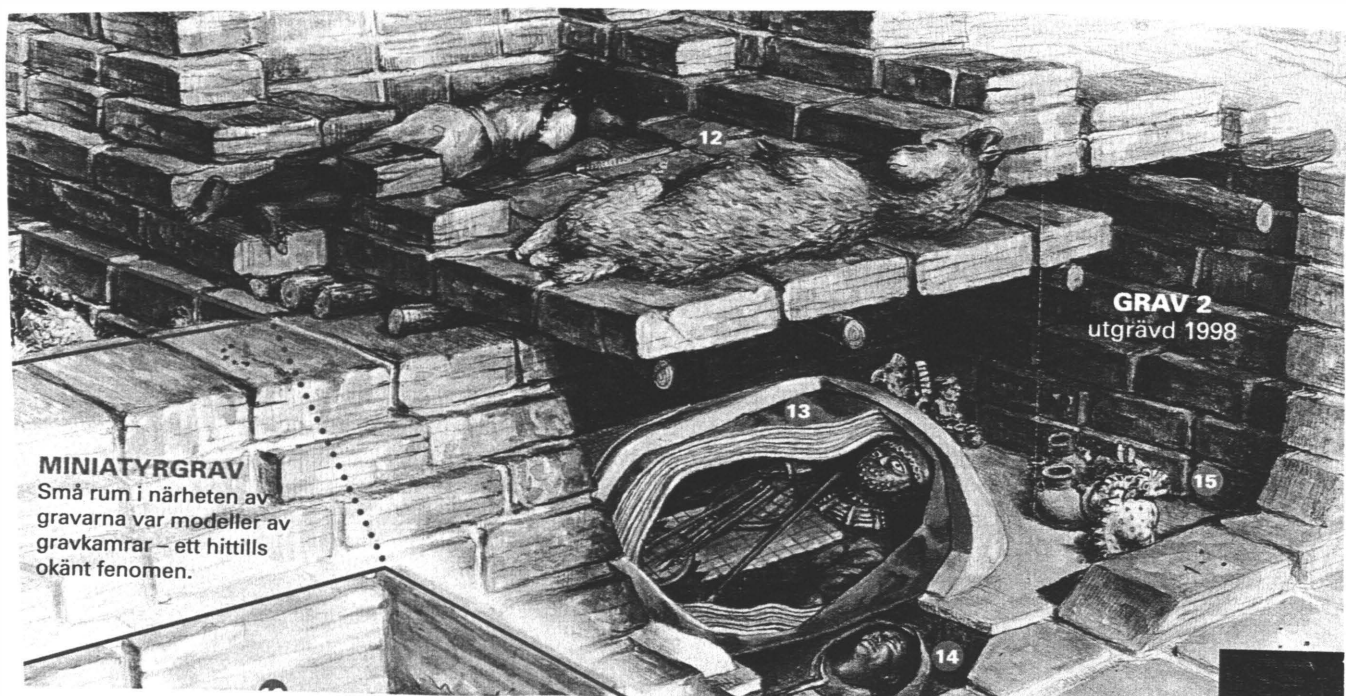

Det har aldrig stått något på marken och väntat på oss. UFO kan vara mycket och är det besök utifrån så är dom näppeligen intresserade av våra "experter". Vad skulle dom "experterna" kunna ge en utomjording, ingenting. Men det kan finnas intressen av UFO-rapporter och vittnen av en annan jordisk källa, militären. För tänk om dom kunde tyda UFO-fenomenet. Dom kan synas, för att sedan försvinna i tomma intet. Det vore väl något, för en stridande part.

UFO-fenomenet innehåller många källor som är åtråvärda för oss "jordbor". Därmed inte sagt att det är utomjordiskt. Det kan faktiskt vara ett fenomen som tillhör jorden i alla avseenden. Det kanske tillhörde jorden före oss, vem vet?

Människan är en underlig produkt i naturen. Vi är störst, vackrast och bäst allt enligt oss själva. Vi styr och ställer med allt, vi tar det vi vill och vi struntar fullständigt i det vi inte har intresse av. Människan är ett flockdjur och hon är en ledarnatur. Ledarnaturen talar om för oss andra vad vi skall tycka och tänka. Det är bara ett fåtal som går emot. En sak ska vi komma ihåg, vi behöver ännu jorden men jorden behöver inte oss.

Ett är säkert. UFO finns här och nu, oavsett vad världens "experter" säger. Lika säkert som vatten finns i hela universum. Fenomenet upplevs av människor i olika miljöer, fattig som rik. Fenomenet har tyvärr inte stannat på samma ställe, så länge, att våra forskare kunnat arbeta med det. Det fanns en plats på 80-talet som hade fenomenet dagligen i sitt område, Hessdalen. Var fanns då alla "experter"?

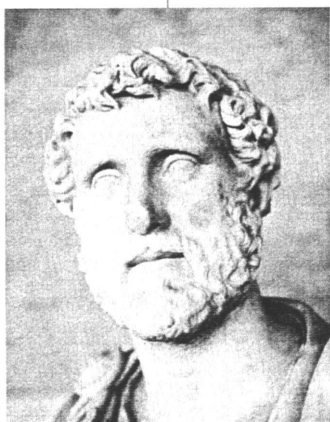

Dom hade faktiskt kunnat åka dit och själva fått uppleva det hela. Men det var nog bättre för dom att sitta runtom i världen och ha en förklaring. En förklaring som enbart var löjlig.

Jag har mest nämnt UFO-fenomenet, jag är så lite insatt i den parapsykologiska biten. Men även den biten förklarade "experterna". Har man upplevt något från den andra sidan så kan nog ingen "expert" i hela världen bortförklara det. Det har inte med tro att göra. Den som "drabbas" upplever något som har med den okända sidan att göra, något oväntat. Våra "experter" har haft så många fel i sina teorier och dom har aldrig gagnat mänskligheten i rätt riktning. Kanske börjar vi närma oss något mycket spännande och då vaknar våra "experter". Dom håller på att tappa greppet, vi har börjat tänka själva.

När myndigheter inte vill att människor skall få veta saker och ting, då är dom kvicka att tillsätta så kallade "experter" som löser problemet. Då mörkläggs saker och ting. Det finns otaliga sådana historier. Jag litar inte på experter eller myndigheter. Endast på mig själv och min egen undersökning. Eller om jag har en känsla av att det är rätt. Det är primitivt, men det funkar.

Om det finns en medial väg för oss människor, vem skulle då ta betalt? Tänk vad staten skulle gå miste om. Vi behöver ingen el eller bensin. Varje individ har sin egen kanal och behöver inget annat hjälpmedel.

Hippokrates
ca 460-377 f Kr

Hippokrates var en grekisk läkare som idag anses vara läkekonstens fader. Enligt hans principer så skulle läkaren försöka att hjälpa kroppens egna läkande krafter. Hippokrates ansåg även att det var viktigt att ha ett kritiskt sinnelag när man granskade fakta. Han fastslog även att läkarens främsta uppgift är att inte skada människor. En ganska lätt uppgift kan det tyckas idag.

Leonardo da Vinci
1452-1519

Leonardo från Vinci i Italien gjorde sig känd som en av de första genom historien som målade insidan av människokroppen. Genom sina noggranna teckningar lyckades han reda ut ett antal missförstånd om kroppens inre och bana väg för den moderna kirurgin och läkekonsten.

Leonardo da Vinci är även känd för andra saker, tex för att ha målat Mona Lisa och ritat världens första icke flygdugliga helikopter.

Paracelsus
1493-1541

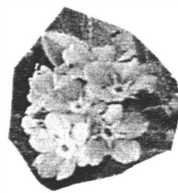
Paracelsus var en schweizisk läkare, kemist och filosof. Trots hans något förvirrade världsbild (nyplatonisk naturfilosofi med inslag av alkemi) lyckades han införa kemitänkande i läkekonsten. Han uppfann bland annat behandling med metallsalter och upptäckte sambandet mellan kretinism och struma.

Du som läsare behöver inte känna dig dum för att du inte känner till ordet kretinism.

ETT AVSKED OCH ETT MÖTE!

Jag kan se dig gå till en främmande strand.
Därfår du se en känd framsträckt, hjälpande hand.
Du vänder dig om blott en enda gång, höjer handen till avsked.
Det blänker en tår i din ögonvrå. Men du har ett stort leende
på din mun, nu är det ni två.
Jag gläds över att du nu hittat lyckan igen.
Nu är sjukdom och ålderdom ett minne blott.
Kroppen kan vara en tung börda, när man skröplig börjar bli.
Det är bättre när det blir till en fri energi.
Graven är stoftets vilorum, ett slag i vår tid.
Många gånger kommer jag att stå där och fundera, även att
någon blomma plantera, men livets mysterier kan vi nog inte
lösa. Det är en hemlighet till livets ände. Endast en
promenad på en främmande strand, ger ett svar en dag.

Gudrun Andersson

ATT SPRIDAS I RYMDEN GÅR FORT

Låt oss göra ett tankeexperiment. Om tusen år åker en koloni från jordklotet till en närbelägen stjärna, till planeten Tau Cet. Den är av samma typ som jorden och ligger på 12 ljusårs avstånd. Om ytterligare tusen år har kolonin på Tau Cet blivit förmögen och sänder en ny rymdark mot epsilon Eridania. Samtidigt skickar jordens invånare i väg sin nästa expedition. Nu finns det människor på fyra stjärnors planeter, år 5000 på åtta, år 6000 på sexton och så vidare. På knappt 40 000 år får varje stjärna i Vintergatan besök.

Matematiskt kan händelsen beskrivas som en diffusionsprocess som framskrider exponentiellt – på samma

I rymden. Av Saga och Ossian Nilsson, åtta år.

sätt som mögel i brödet och ett rykte på stan.

Verkar takten tusen år vara alltför optimistisk? Ta en miljon år i stället. Och ändå tar det bara ett ögonblick i vår hemgalax historia att befolka Vintergatan. Tror du inte att alla kolonier är framgångsrika? Det räcker med att en har blivit kvar för att inleda processen på nytt.

Men om människosläktet av någon anledning beslutar sig för att bli kvar på jordklotet och vänta på att dö ut eller på att solen ska dö, vad gör då de övriga förmodade tusen eller miljoner civilisationerna? Skulle verkligen alla högt utvecklade varelser i Vintergatan föredra den naturliga avgången? ■

Johannes döparens grotta hittad utanför Jerusalem?

TZOVA

► Den brittiske arkeologen Shimon Gibson påstår sig ha hittat bevis som binder Johannes döparen till en grotta som användes för tvagningsceremonier på kullarna nära Jerusalem.

Gibson, som gjort utgrävningar i Det heliga landet i nära tre årtionden, berättar för Reuters att han tror att grottan, uthuggen 24 meter in i en bergssluttning, kan ha be-

sökts av såväl Jesus som predikanten Johannes som omnämns i Nya testamentet.

Grottan upptäcktes av Gibson 1999. Sedan dess har både en stor bassäng och föremål som användes vid speciella smörjningsceremonier grävts fram.

– Detta är en häpnadsväckande upptäckt som en arkeolog får vara med om högst en gång i livet, sade Gibson.

Upptäckten av grottan, som ligger på kul-

larna en kvarts timmes bilresa från Jerusalem, tillkännages officiellt på tisdagen, före lanseringen av en bok skriven av Gibson.

Bibeln beskriver Johannes när han döper folk – däribland Jesus i floden Jordan. Men Gibson hävdar att grottan i Tzova skulle kunna ha använts av Johannes döparen under hans tidiga år då han sökte ensamhet i vildmarken. (TT-Reuters)

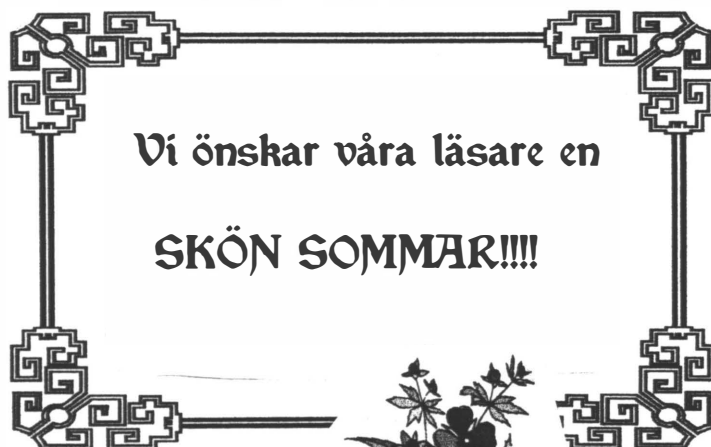
FRÅGESPORT

1. Kan en rebus bestå av 2 bilder?	Ja	Nej
2. Innehåller naglarna hornämne?	Ja	Nej
3. Betyder "Hemul" litet djur?	Ja	Nej
4. Är Delfi känt för ett orakel?	Ja	Nej
5. Innebär Högtidsdräkt frack för herrar?	Ja	Nej
6. Är Harem en stadsdel i Manhattan?	Ja	Nej
7. Är jerdlöpare en skalbagge?	Ja	Nej
8. Är Opossum ett pungdjur?	Ja	Nej
9. Har en krabba 8 fötter?	Ja	Nej
10. Är Tellus latin för Jorden?	Ja	Nej
11. Betyder "Harmoni" samklang?	Ja	Nej
12. Är konkava linsen utåtbuktad?	Ja	Nej
13. Är Vättern mer än 125m djup?	Ja	Nej
14. Är Madelra en spansk ö?	Ja	Nej
15. Tillverkas Kakityg av ull?	Ja	Nej

Skicka in ditt svar till VBUf Stimmerbovägen 43 77790 Smedjebacken_____

Vi lottar ut Trisslotter bland de rätt inkomna svaren! Lösning i nästa nummer.

En inbrottstjuv kom in och började rota i en låda.

Ägaren till huset vaknade och frågade:

- Vad gör du?
- Jag letar efter pengar.
- Bra! Väck mig om du hittar några.

Jag röker inte, dricker inte och är aldrig ute sent om kvällarna! Ändå har jag en fruktansvärd huvudvärk!

-Kan det vara glorian som trycker?

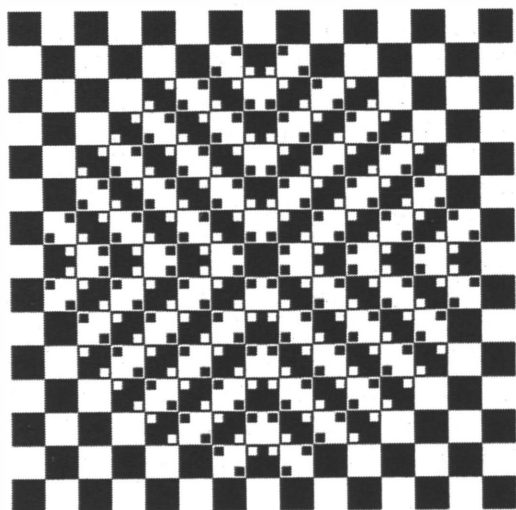

Per Hansson sitter synnerligen avslappnad med fötterna på sitt arbetsbord. Chefen kommer in i rummet och undrar:

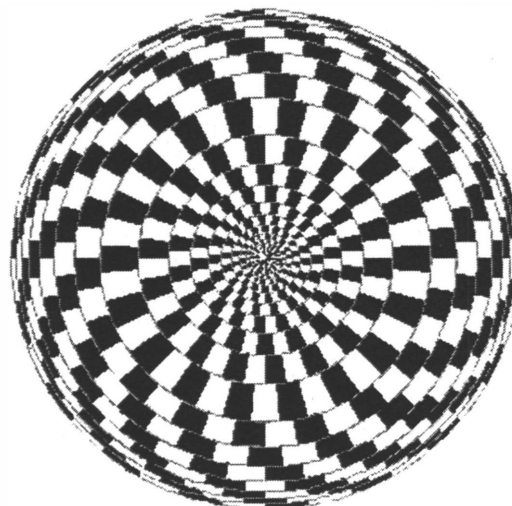
- Har Hansson inte någon arbetslust idag?
- Jo för sjutton! Men jag kan konsten att behärska mig.

Ska du till Afrika på semestern?
Där är det ju 40 grader varmt i skuggan!
-Vem har sagt att jag ska vara i skuggan?

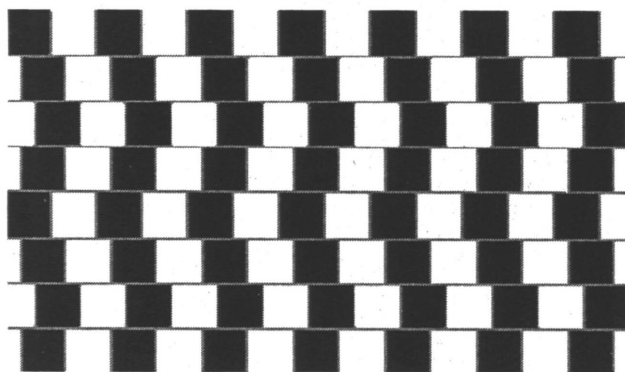
Synvillor

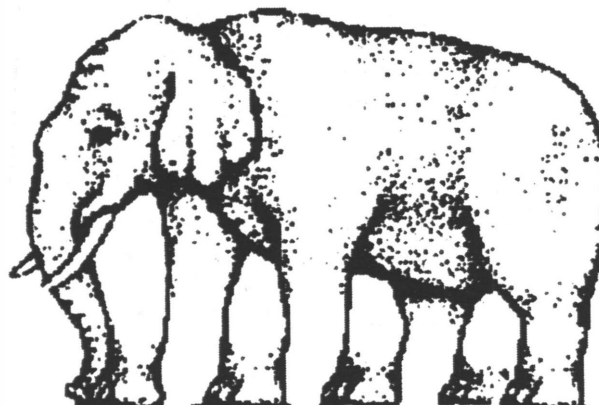
Tror du på att linjerna i denna figur är raka?

Ser du att linjerna är cirklar - inte spiraler?

Tror du på att linjerna i denna figur är raka?

Hur många ben har egentligen denna elefant?